همان را به او بدهید؛ زیرا بهترین شما کسی است که بدهی خود را به بهترین شکل ادا کند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که: مردی نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و با لحنی تند طلب خود را از آن بزرگوار خواست. صحابه خواستند او را تنبیه کنند؛ ولی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «دَعُوهُ، فَإِنَّ لِصَاحِبِ الحَقِّ مَقَالاً»: «کاری با او نداشته باشید؛ زیرا آنکه حقی دارد، حقّ سخن گفتن و مطالبه ی حقّش را دارد». و سپس فرمود: «أَعْطُوهُ سِنّاً مِثْلَ سِنِّهِ»: «شتری مانند شتر خودش به او بدهید». گفتند: ای رسول خدا، شتری جز بهتر و بزرگ تر از شترِ او نمی یابیم. فرمود: «أَعْطُوهُ، فإِنَّ خَيْرَكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً»: «همان را به او بدهید؛ زیرا بهترین شما کسی است که بدهی خود را به بهترین شکل ادا کند».

[صحیح است] [متفق علیه]

مردی طلبی از رسول الله صلی الله علیه وسلم داشت و رسول الله صلی الله علیه وسلم شتر کوچکی را از وی قرض کرده بود؛ این بود که جهت طلبش نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و با لحنی تند آن را درخواست کرد؛ اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم با دیدن این صحنه و این برخورد دور از ادب، قصد تنبیه و زد و خورد او را داشتند که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: او را رها کنید تا هرچه می خواهد بگوید و پاسخش را ندهید؛ چون کسی که حقی دارد، حق دارد طلبش را بخواهد اما با رعایت ادب؛ اما دشنام دادن و بد و بیراه گفتن و بی ادبی از اخلاق مسلمانان نیست. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم به یکی از اصحابش دستور داد تا شتری همسن شتر آن مرد - که به رسول الله صلی الله علیه وسلم قرض داده بود – به وی بدهند. صحابه گفتند: شتری جز بهتر و بزرگ تر از شترِ او نمی یابیم. پس فرمود: «به وی شتری بزرگ تر از شترش بدهید که برترین شما در تعامل با مردم که بیشترین ثواب و پاداش هم از آن اوست، کسی است که بدهی خود را به شیوه ای بهتر ادا نماید».

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3628